

Rok 1910.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 23. stycznia 1910.

Treść: (№ 10—12.) 10. Rozporządzenie, dotyczące dopuszczenia do nauk teologicznych. — 11. Rozporządzenie, dotyczące urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych na obszarze królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, na okrętach austriackich, tudzież na okrętach obcej narodowości, znajdujących się na austriackich wodach śródziemnych. — 12. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego II. klasy w Szczecinie na urząd celny poboczny I. klasy i przeniesienia go na dworzec kolejowy w Szczecinie.

10.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 12. grudnia 1909,

dotyczące dopuszczenia do nauk teologicznych.

Dodatkowo do tutejszego rozporządzenia z dnia 29. marca 1909, Dz. u. p. Nr. 65, wydaje się następujące przepisy co do dopuszczenia do nauk teologicznych:

Do nauki teologii na wydziałach teologicznych, tudzież w katolickich zakładach naukowych dycezańskich i teologicznych zakładach naukowych domowych, oraz w zakładzie naukowym teologicznym grecko-wschodnim w Zadarze dopuści się absolwentów gimnazjów realnych i zreformowanych gimnazjów realnych tylko po złożeniu z pomyślnym skutkiem egzaminu uzupełniającego z greckiego w zakresie wymagań gimnazjum humanistycznego. Absolwentów oddziału gimnazjalnego w wyższem gimnazjum realnym typu diecezyjskiego należy stawić na równi z absolwentami gimnazjalnymi, a absolwentów oddziału realnego w wyższem gimnazjum realnym tego typu po złożeniu z pomyślnym skutkiem egzaminu z łaciny w zakresie gimnazjum

realnego na równi z absolwentami gimnazjum realnego, a tak samo także absolwentów szkół realnych którzy złożyli już z pomyślnym wynikiem uzupełniający egzamin dojrzałości z łaciny i propedeutyki filozoficznej według punktu 5. rozporządzenia ministra realnego z dnia 29. marca 1909, l. 1997.

Egzamin uzupełniający z greckiego w zakresie wyżej podanym mają składać także ci słuchacze teologii katolickiej i grecko-wschodniej, którym ordynariat dozował wyjątkowo przyjęcia na studia teologiczne z pominięciem egzaminu dojrzałości na podstawie samych świadectw rocznych, wykazujących ukończenie ze skutkiem VIII. klasy gimnazjum realnego albo zreformowanego gimnazjum realnego.

Egzamin z greckiego względnie z łaciny można składać na podstawie prośby, wniesionej do krajoowej władzy szkolnej, w jednym z gimnazjów humanistycznych względnie w jednym z wyższych gimnazjów realnych, gimnazjów realnych lub zreformowanych gimnazjów realnych albo też przed jedną z istniejących komisji egzaminacyjnych dla uzupełnienia egzaminu dojrzałości absolwentów szkół realnych w celu studiów uniwersyteckich. Egzamina takie mogą ewentualnie odbywać się także na uniwersytecie, w którym to względzie wydane będą bliższe przepisy wykonawcze.

Stürgkh wr.

11.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 7. stycznia 1910,

dotyczące urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych na obszarze królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, na okrętach austriackich, tudzież na okrętach obcej narodowości, znajdujących się na austriackich wodach śródziemnych.

§ 1.

W myśl Najwyższego pisma gabinetowego z dnia 16. stycznia 1847 (dekretem kancelaryi nadwornej z dnia 25. stycznia 1847, l. 2581, Zb. u. pol. Nr. 9) i rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 28. kwietnia 1905, Dz. u. p. Nr. 72, zależy urządzenie i ruch zakładów telegrafów (telefonów) iskrowych na obszarze królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, tudzież na okrętach austriackich od warunku koncesji państwowej, o której udzielenie należy prosić drogą pisemnego podania, podlegającego obowiązkowi stempłowemu i zaopatrzonego opisem urządzenia oraz schematem układu połączeń w trzech egzemplarzach.

Wyjątek od obowiązku koncesji, przewidziany w ustępie 2., § 1. powołanego rozporządzenia Ministerstwa handlu, nie ma zastosowania do urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych.

Zresztą obowiązują postanowienia rozporządzenia tego w sposób analogiczny także dla urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych.

§ 2.

Wybór systemu przyrządów i urządzeń, służących do telegrafii iskrowej, tudzież ustanowienie opłat wybranej i pokładowych w obrębie granic, określonych układem co do telegrafów iskrowych (Dz. u. p. Nr. 36 z roku 1909) względnie przynależnym regulaminem, podlega zatwierdzeniu Ministerstwa handlu.

§ 3.

W myśl § 5. powołanego rozporządzenia pozałącznik, daje się w załączniku ogólne postanowienia dokumentu koncesyjnego dla stacyi pokładowych telegrafów iskrowych.

§ 4.

Pod względem technicznym musi urządzenie telegrafów iskrowych na stacyach pokładowych czynić zadość następującym wymogom:

- a) musi ono być założone odpowiednio do stanu techniki i umożliwiać korespondencję ze stacjami innych systemów;
- b) użyty system musi być systemem do nastrajania;
- c) chyzość wysyłkowa i odbiorcza nie powinna wśród zwykłych warunków pozostawać po dwunastu słowami po pięć liter na minutę;
- b) siła, doprowadzana do przyrządu telegrafu iskrowego, nie powinna wśród normalnych warunków przenosić jednego kilowatua. Większej siły można użyć, jeżeli okręt jest zmuszony wymieniać depesze na odległość, wynoszącą więcej jak 300 kilometrów od najbliższej stacyi wybrzeżnej, albo jeżeli wskutek przeszkód można przesyłać depeszę tylko przy zastosowaniu zwiększonego natężenia siły.

§ 5.

Także na okrętach obcej narodowości, znajdujących się na austriackich wodach śródziemnych, zależy ruch urządzeń telegrafów (telefonów) iskrowych od poprzedniego wystarczenia się o zezwolenie państwowie.

Postanowienie to nie ma zastosowania do okrętów wojennych i okrętów, znajdujących się w niebezpieczenstwie morskiem.

Jeżeli okręt obcej narodowości używa na austriackich wodach śródziemnych swego urządzenia telegrafu (telefonu) iskrowego, nie mając do tego upoważnienia, wówczas mogą władze państowe zarządzić środki zapobiegające skutecznie używaniu urządzenia tego w obrębie austriackich wód śródziemnych.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Weiskirchner wlr.

Załącznik.

Dokument koncesyjny.

Ministerstwo handlu nadaje niniejszem . . .

koncesję na urządzenie
i utrzymywanie w ruchu stacyi pokładowej telegrafo-
wego na okręcie
z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania, pod na-
stępującymi warunkami.

Artykuł 1.

Urządzenie telegrafo- wego ma być wyko-
nane ściśle według przedłożonego opisu i schematu
układu połączeń.

Dodatkowych zmian urządzenia technicznego,
wywierających wpływ na wysyłkowe i odbiorcze
funkcyonowanie stacyi, nie wolno przedsiębrać bez
zezwolenia Ministerstwa handlu.

Artykuł 2.

Od urządzenia tego ma koncesjonariusz uisz-
czać należytość rozpoznawczą w kwocie 20 K
rocznie.

Artykuł 3.

Zarząd telegrafów ma prawo zarządzić każdego
czasu zbadanie urządzenia tego przez swoje organa
i kontrolować jego ruch.

Organom c. i k. marynarki wojennej należy
dać na żądanie sposobność zaznajomienia się z ma-
nipulacją przy aparatach stacyjnych. Układy co do
utrzymania urządzeń stacyjnych i ich szczegółów
w tajemnicy wobec organów władzy są niedo-
puszczalne.

Artykuł 4.

Zarząd telegrafów zastrzega sobie prawo za-
stanowienia ruchu stacyi pokładowej na czas nie-
oznaczony, całkiem albo dla korespondencji pew-
nego szczególnego rodzaju, bez podania powodów
i bez odszkodowania koncesjonariusza.

Artykuł 5.

W razie mobilizacji i wojny należy stacyę zamknąć. Dowódcy okrętu należy dać wskazówki w tym kierunku i nałożyć na niego odpowiedzialność.

Zarządowi wojennemu zastrzega się kontrolę nad zachowywaniem tego przepisu.

Artykuł 6.

Jako telegrafistów wolno zatrudniać przy telegrafach iskowych tylko obywateli austriackich, którzy mogą wykazać się wystawionem przez rząd świadectwem złożenia ze skutkiem szczególnego egzaminu.

Telegrafista pokładowy musi posiadać morską książkę służbową, musi być wciagnięty do rejestru załogi okrętowej i ma podlegać karmności okrętowej.

Jeżeli zarząd telegrafów państwowych cofnie wspomniane świadectwo, należy telegrafistę natychmiast usunąć.

O każdej zmianie co do osoby telegrafisty należy bezzwłocznie donieść Władzy morskiej w Tryeście.

Artykuł 7.

Koncesyjusz jest uprawniony i obowiązany dozwolić osobom trzecim korzystania ze stacyi pokładowej po uiszczeniu normalnych opłat.

Artykuł 8.

Opłata pokładowa wynosi . . h od słowa, najmniej . . K od telegramu. Należy ona do przedsiębiorcy.

Artykuł 9.

Stacya pokładowa jest obowiązana konunikować się w celu wzajemnej wymiany telegramów iskowych z każdą stacyą wybrzeżną i z każdą inną stacyą pokładową bez względu na system telegrafu iskrowego, którego stacye te używają.

Artykuł 10.

Co do ruchu stacyi i obliczania opłat należy przestrzegać postanowień międzynarodowego układu berlińskiego co do telegrafów iskowych i przynależnego regulaminu, tudzież wszystkich przepisów, wydanych przez zarząd telegrafów.

Artykuł 11.

Jako znak wezwawczy stacyi pokładowej ustanawia się

Artykuł 12.

Na ruch państwowych stacyi wybrzeżnych należy zwracać szczególną uwagę.

Celem umożliwienia wolnego od zarzutów komunikowania się z tymi stacyami należy utrzymywać stację zawsze w dobrym stanie.

Na żądanie państwowej stacyi wybrzeżnej ma stacya pokładowa przerwać natychmiast swoją korespondencję.

Artykuł 13.

Gdyby koncesyjusz mimo kilkakrotnych upomnień nie dotrzymał powyższych warunków albo gdyby dalsze wykonywanie koncesji sprzeciwiało się interesom publicznym, można zarządzić odebranie koncesji.

Jeżeli koncesyjusz prowadzi stację pokładową wadliwie, wolno zarządowi telegrafów państwowych zarządzić także administrowanie stacyi na koszt i bezpieczeństwo koncesyjusza przez telegrafistę pokładowego, którego zarząd ten ustanowi.

Artykuł 14.

W czasie pobytu na wodach śródziemnych obcych państw należy stosować się do obowiązujących tam postanowień co do telegrafii iskrowej.

Zaznajomienie się z tymi postanowieniami jest rzeczą koncesyjusza.

12.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1910,

dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego II. klasy w Szczucinie na urząd celny poboczny I. klasy i przeniesienia go na dworzec kolejowy w Szczucinie.

Urząd celny poboczny II. klasy w Szczucinie przekształcono na urząd celny poboczny I. klasy i przeniesiono go na tamtejszy dworzec kolejowy.

Urząd ten jest upoważniony do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Równocześnie zwinięto ekspozyturę urzędu celnego na dworcu kolejowym w Szczucinie.

Biliński wlr.